

[Tholstrup.]

Frihedssøgende mennesker er som regel ikke de ringeste individer, men tværtimod folk med en karakter, som ethvert land er tjent med at modtage. Derfor bør de ikke straks ved ankomsten sættes i fængsel. Sådanne behandlede man ikke danskerne i Sverige under den tyske besættelse. Det bliver jo publiceret i de lande, hvorfra flygtningene kommer, at man bruger denne fremgangsmåde, og så får folk dér den opfattelse, at det er lige så galt med friheden i Vesteuropa som i de sovjetrussiske kolonilande, hvilket afholder andre fra at forsøge at nå ud til friheden. Der må være andre muligheder end fængsel. Det er derfor, jeg spørger den højtærede justitsminister, om det er af frygt for sovjetisk kidnapning, når folk fra østlige diktatorlande, som søger friheden i Danmark, sættes i vestre fængsel?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det stillede spørgsmål må naturligvis besvares benægtende. Efter bestemmelsen i § 8 i loven om udlændinges adgang til landet m. v. skal politiet, indtil der er truffet beslutning om, hvorvidt afvisning eller udvisning af en udlænding skal ske, og indtil sådan beslutning kan iværksættes, drage omsorg for udlændingens tilstedeværelse, om fornødent ved den pågældendes hensætning under bevogtning efter reglerne om varetægtsarrest.

Om mange af flygtningene fra østlandene gælder det, at der kan være tvivl om deres identitet. Ligesom andre personer, der kommer her til landet uden at være i besiddelse af fyldestgørende legitimationspapirer, bliver de tilbageholdt, medens politiet foretager en undersøgelse af identitetsspørgsmålet. En sådan undersøgelse er nødvendig bl. a. for at konstatere, om vedkommende — som det flere gange er forekommet — er efterlyst af politiet i et andet land for en almindelig, ikke politisk lovovertrædelse. Desuden er den omstændighed, at det er fastslået, hvem den pågældende flygtning er, ikke ensbetydende med, at han straks kan løslades; det kan være nødvendigt for politiet at tilvejebringe nærmere oplysninger til belysning af, om den pågældende virkelig søger asyl i Danmark eller ønsker at skaffe sig ophold her for at udøve virksomhed til skade for landets interesser. Under-

søgelsen af dette spørgsmål er ofte forbundet med betydelige vanskeligheder, men vi bestræber os naturligvis i videst muligt omfang for at fremskynde behandlingen af disse sager.

Tholstrup: Jeg indser godt, at det er et vanskeligt problem, og jeg forstår også den højtærede justitsministers redegørelse; men der må kunne findes en anden udvej. Der findes små hoteller rundt omkring her i byen og andre steder i landet, hvor man udmærket kunne finde et arrangement, så at de pågældende ikke ligefrem sættes i fængsel, når de kommer her til landet. Derfor vil jeg stille det tillægsspørgsmål: vil man fra justitsministeriets side prøve at finde en anden og mere hyggelig form?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Dette at finde en anden og mere hyggelig form forudsætter en lovændring. Jeg agter ikke at tage noget initiativ i den retning.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om menighedsråd.

Valgt blev: *Lysholt Hansen, Bladt, Hougaard, Th. Mikkelsen, K. Axel Nielsen, Peter Nielsen, Viola Nørlov, Chr. Thomsen, Marius Buhl, Vagn Bro, Damsgaard, Kr. Juul, Sønderup, Gottschalck-Hansen, Fibiger, Baagø og Jørgen Jørgensen (Lejre).*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forhandling om statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38 ved folketingsårets åbning.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 1).

Bundvad: I sin åbningstale gjorde den højtærede stats- og udenrigsminister en kort status over de udenrigspolitiske forhold. Heri konstateredes, at grundpillerne for Danmarks udenrigspolitik uforandret er vort medlemskab af FN og af NATO.